

Israel în Egipt

Textul de memorat: „Israel a locuit în țara Egiptului, în ținutul Gosen. Ei s-au înstărit, au crescut și s-au înmulțit foarte mult.” (Geneza 47:27)

Duminică, 19 iunie – Iacov merge la Iosif

1. **Geneza 46;** 1. Israel a plecat cu tot ce avea. A ajuns la Beer-Șeba și a adus jertfe Dumnezeului tatălui său, Isaac.
2. Dumnezeu a vorbit lui Israel într-o vedenie, noaptea, și a zis: „Iacove! Iacove!” Israel a răspuns: „Iată-mă!”
3. Și Dumnezeu a zis: „Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tatălui tău. Nu te teme să te cobori în Egipt, căci acolo te voi face să ajungi un neam mare.
4. Eu însumi Mă voi coborî cu tine în Egipt și Eu însumi te voi scoate iarăși de acolo; iar Iosif îți va închide ochii.”
5. Iacov a părăsit Beer-Șeba; și fiii lui Israel au pus pe tatăl lor, Iacov, cu copilașii și nevestele lor, în carele pe care le trimisese faraon ca să-l ducă.
6. Și-au luat și turmele și averile pe care le agonisiseră în țara Canaanului. Și Iacov s-a dus în Egipt cu toată familia lui.
7. A luat cu el în Egipt pe fiii lui și pe fiii fiilor lui, pe fiicele lui și pe fiicele fiilor lui și pe toată familia lui.
8. Iată numele fiilor lui Israel, care au venit în Egipt. Iacov și fiii lui. Întâiul născut al lui Iacov: Ruben.
9. Fiii lui Ruben: Enoh, Palu, Hețron și Carmi.
10. Fiii lui Simeon: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin și Țohar; și Saul, fiu dintr-o femeie canaanită.
11. Fiii lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari.
12. Fiii lui Iuda: Er, Onan, Șela, Pereț și Zarah; dar Er și Onan au murit în țara Canaanului. Fiii lui Pereț au fost: Hețron și Hamul.
13. Fiii lui Isahar: Tola, Puva, Iov și Șimron.
14. Fiii lui Zabulon: Sered, Elon și Iahleel.
15. Aceștia sunt fiii pe care i-a născut lui Iacov, Lea, în Padan-Aram, împreună cu fiica, sa Dina. Fiii și fiicele lui alcătuiau în totul treizeci și trei de inși.
16. Fiii lui Gad: Țifion, Haggi, Șuni, Ețbon, Eri, Arodi și Areeli.
17. Fiii lui Așer: Imna, Ișva, Ișvi și Beria; și Serah, sora lor. Și fiii lui Beria: Heber și Malchiel.
18. Aceștia sunt fiii Zilpei, pe care o dăduse Laban fetei sale Lea; pe aceștia i-a născut ea lui Iacov. În totul șaisprezece inși.
19. Fiii Rahelei, nevasta lui Iacov: Iosif și Beniamin.
20. Lui Iosif i s-au născut, în țara Egiptului: Manase și Efraim, pe care i i-a născut Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On. -
21. Fiii lui Beniamin: Bela, Becher, Așbel, Ghera, Naaman, Ehi, Roș, Mupim, Hupim și Ard.
22. Aceștia sunt fiii Rahelei, pe care i-a născut lui Iacov. În totul paisprezece inși.
23. Fiul lui Dan: Hușim.
24. Fiii lui Neftali: Iahteel, Guni, Iețer și Șilem.
25. Aceștia sunt fiii Bilhei, pe care o dăduse Laban fetei sale Rahela; și pe aceștia i-a născut ea lui Iacov. În totul șapte inși.
26. Sufletele care au venit cu Iacov în Egipt și care ieșiseră din el, erau în totul șaiszeci și șase, fără să numărăm nevestele fiilor lui Iacov.
27. Și Iosif avea doi fii, care i se născuseră în Egipt. - Toate sufletele din familia lui Iacov, care au venit în Egipt, erau în număr de șaptezeci.
28. Iacov a trimis pe Iuda înainte la Iosif ca să-i dea de știre să-i iasă înainte în Gosen.

29. Și au venit în ținutul Gosen. Iosif și-a pregătit carul și s-a suit ca să se ducă în Gosen, în întâmpinarea tatălui său, Israel. Cum l-a văzut, s-a aruncat pe gâtul lui și a plâns multă vreme pe gâtul lui.
30. Israel a zis lui Iosif: „Acum pot să mor, fiindcă ți-am văzut fața, și tu tot mai trăiești.”
31. Iosif a zis fraților săi și familiei tatălui său: „Mă duc să înștiințez pe faraon și să-i spun: „Frații mei și familia tatălui meu, care erau în țara Canaan, au venit la mine.
32. Oamenii aceștia sunt păstori, căci cresc vite; ei și-au adus oile și boii și tot ce este al lor.”
33. Și, când vă va chema faraon și vă va întreba: „Cu ce vă îndeletniciți?”
34. voi să răspundeți: „Robii tăi au crescut vite, din tinerețea noastră până acum, atât noi, cât și părinții noștri.” În felul acesta veți locui în ținutul Gosen, căci toți păstorii sunt o urâciune pentru egipteni.”

Luni, 20 iunie – Iacov se stabilește în Egipt

2. **Geneza 47;** 1. Iosif s-a dus să înștiințeze pe faraon și i-a spus: „Frații mei și tatăl meu au sosit din țara Canaan, cu oile și boii și cu tot avutul lor; și sunt în ținutul Gosen.”
2. A luat pe cinci din frații lui și i-a adus înaintea lui faraon.
3. Faraon a întrebat pe frații lui Iosif: „Cu ce vă îndeletniciți?” Ei au răspuns lui faraon: „Robii tăi sunt păstori, cum erau și părinții noștri.”
4. Și au mai zis lui faraon: „Noi am venit ca să locuim o vreme aici în țară, pentru că nu mai este pășune pentru oile robilor tăi și este o mare foamete în țara Canaanului; îngăduie, dar, robilor tăi să locuiască în ținutul Gosen.”
5. Faraon a zis lui Iosif: „Tatăl tău și frații tăi au venit la tine.
6. Țara Egiptului este deschisă înaintea ta; așază pe tatăl tău și pe frații tăi în cea mai bună parte a țării. Să locuiască în ținutul Gosen; și dacă găsești printre ei oameni destoinici, pune-i în fruntea turmelor mele.”
7. Iosif a adus pe tatăl său, Iacov, și l-a înfățișat înaintea lui faraon. Și Iacov a binecuvântat pe faraon.
8. Faraon a întrebat pe Iacov: „Care este numărul zilelor anilor vieții tale?”
9. Iacov a răspuns lui faraon: „Zilele anilor călătoriei mele sunt o sută treizeci de ani. Zilele anilor vieții mele au fost puține la număr și rele și n-au atins zilele anilor vieții părinților mei, în timpul călătoriei lor.”
10. Iacov a binecuvântat iarăși pe faraon și a plecat dinaintea lui faraon.
11. Iosif a așezat pe tatăl său și pe frații săi și le-a dat o moșie în țara Egiptului, în cea mai bună parte a țării, în ținutul lui Ramses, cum poruncise faraon.
12. Iosif a hrănit cu pâine pe tatăl său, pe frații săi și pe toată familia tatălui său, după numărul copiilor.
13. Nu mai era pâine în toată țara, căci foametea era foarte mare; țara Egiptului și țara Canaanului tânjeau din pricina foametei.
14. Iosif a strâns tot argintul care se găsea în țara Egiptului și în țara Canaanului, în schimbul grâului pe care-l cumpărau oamenii, și astfel a făcut ca tot argintul acesta să intre în casa lui faraon.
15. Când s-a sfârșit argintul din țara Egiptului și din țara Canaanului, toți egiptenii au venit la Iosif și au zis: „Dă-ne pâine! Pentru ce să murim în fața ta? Căci argint nu mai avem.”
16. Iosif a zis: „Dați vitele voastre și vă voi da pâine în schimbul vitelor voastre, dacă nu mai aveți argint.”
17. Și-au adus vitele la Iosif, și Iosif le-a dat pâine în schimbul cailor, în schimbul turmelor de oi și de boi și în schimbul măgarilor. Le-a dat astfel pâine în anul acela în schimbul tuturor turmelor lor.
18. După ce a trecut anul acela, au venit la Iosif în anul următor și i-au zis: „Nu putem să ascundem domnului nostru faptul că argintul s-a sfârșit, și turmele de vite au trecut în stăpânirea domnului nostru; nu mai rămân înaintea domnului nostru decât trupurile și pământurile noastre.
19. Pentru ce să murim sub ochii tăi, noi și pământurile noastre? Cumpără-ne, împreună cu pământurile noastre, în schimbul pâinii și vom fi ai domnului nostru, noi și pământurile noastre. Dă-ne sămânță să semănăm, ca să trăim și să nu murim și să nu ne rămână pământurile pustii.”
20. Iosif a cumpărat pentru faraon toate pământurile Egiptului; căci egiptenii și-au vândut fiecare ogorul, pentru că îi silea foametea. Și țara a ajuns în stăpânirea lui faraon.
21. Cât despre popor, l-a mutat în cetăți, de la o margine a hotarelor Egiptului până la cealaltă.

22. Numai pământurile preoților nu le-a cumpărat, pentru că era o lege a lui faraon, dată în folosul preoților, care trăiau din venitul pe care li-l dădea faraon: de aceea ei nu și-au vândut pământurile.
23. Iosif a zis poporului: „V-am cumpărat azi cu pământurile voastre, pentru faraon; iată, vă dau sămânță ca să puteți semăna pământul.
24. La vremea roadelor, veți da a cincea parte lui faraon; iar celelalte patru părți vă vor rămâne vouă, ca să semănați ogoarele și să vă hrăniți împreună cu copiii voștri și cu cei ce sunt în casele voastre.”
25. Ei au zis: „Tu ne-ai scăpat viața! Să căpătăm trecere înaintea domnului nostru și vom fi robi ai lui faraon.”
26. Iosif a făcut din aceasta o lege, care a rămas în picioare până în ziua de azi, și după care, a cincea parte din venitul pământurilor Egiptului este a lui faraon; numai pământurile preoților nu sunt ale lui faraon.
27. Israel a locuit în țara Egiptului, în ținutul Gosen. Ei s-au înstărit, au crescut și s-au înmulțit foarte mult.
28. Iacov a trăit șaptesprezece ani în țara Egiptului; și zilele anilor vieții lui Iacov au fost de o sută patruzeci și șapte de ani.
29. Când s-a apropiat Israel de clipa morții, a chemat pe fiul său Iosif și i-a zis: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, pune, rogu-te, mâna sub coapsa mea și poartă-te cu bunătate și credincioșie față de mine: să nu mă îngropi în Egipt.
30. Ci când mă voi culca lângă părinții mei, să mă scoți afară din Egipt și să mă îngropi în mormântul lor.” Iosif a răspuns: „Voi face după cuvântul tău.”
31. Iacov a zis: „Jură-mi.” și Iosif i-a jurat. Apoi Israel s-a plecat cu fața pe căpătâiul patului.

Marți, 21 iunie – Iacov îi binecuvântează pe fiii lui Iosif

3. **Geneza 48;** 1. După aceea, au venit și au spus lui Iosif: „Tatăl tău este bolnav.” Și Iosif a luat cu el pe cei doi fii ai săi, Manase și Efraim.
2. Au dat de știre lui Iacov și i-au spus: „Iată că fiul tău Iosif vine la tine.” Și Israel și-a adunat puterile și s-a așezat pe pat.
3. Iacov a zis lui Iosif: „Dumnezeul cel Atotputernic mi S-a arătat la Luz, în țara Canaan, și m-a binecuvântat.
4. El mi-a zis: „Te voi face să crești, te voi înmulți și voi face din tine o ceată de popoare; voi da țara aceasta seminței tale după tine, ca s-o stăpânească pentru totdeauna.”
5. Acum, cei doi fii, care ți s-au născut în țara Egiptului, înainte de venirea mea la tine în Egipt, vor fi ai mei; Efraim și Manase vor fi ai mei, ca și Ruben și Simeon.
6. Dar copiii pe care i-ai născut după ei vor fi ai tăi; ei vor purta numele fraților lor în partea lor de moștenire.
7. La întoarcerea mea din Padan, Rahela a murit pe drum lângă mine, în țara Canaan, la o depărtare bunicică de Efrata; și am îngropat-o acolo, pe drumul care duce la Efrata, sau Betleem.”
8. Israel s-a uitat la fiii lui Iosif și a zis: „Cine sunt aceștia?”
9. Iosif a răspuns tatălui său: „Sunt fiii mei, pe care mi i-a dat Dumnezeu aici.” Israel a zis: „Apropie-i, te rog, de mine ca să-i binecuvânteze.”
10. Ochii lui Israel erau îngreuiți de bătrânețe, așa că nu mai putea să vadă. Iosif i-a apropiat de el; și Israel i-a sărutat și i-a îmbrățișat.
11. Israel a zis lui Iosif: „Nu credeam că am să-ți mai văd fața, și iată că Dumnezeu m-a făcut să-ți văd și sămânța.”
12. Iosif i-a dat la o parte de lângă genunchii tatălui său și s-a aruncat cu fața la pământ înaintea lui.
13. Apoi Iosif i-a luat pe amândoi, pe Efraim cu mâna dreaptă, la stânga lui Israel, și pe Manase cu mâna stângă, la dreapta lui Israel, și i-a adus aproape de el.
14. Israel și-a întins mâna dreaptă și a pus-o pe capul lui Efraim, care era cel mai tânăr, iar mâna stângă a pus-o pe capul lui Manase; înadins și-a încrucișat mâinile astfel, căci Manase era cel dintâi născut.
15. A binecuvântat pe Iosif și a zis: „Dumnezeul înaintea căruia au umblat părinții mei, Avraam și Isaac, Dumnezeu care m-a călăuzit de când m-am născut până în ziua aceasta,
16. Îngerul care m-a izbăvit de orice rău, să binecuvânteze pe copiii aceștia! Ei să poarte numele meu și numele părinților mei, Avraam și Isaac, și să se înmulțească foarte mult în mijlocul țării!”

17. Lui Iosif nu i-a venit bine când a văzut că tatăl său își pune mâna dreaptă pe capul lui Efraim; de aceea a apucat mâna tatălui său, ca s-o ia de pe capul lui Efraim și s-o îndrepte pe al lui Manase.
18. Și Iosif a zis tatălui său: „Nu așa, tată, căci acela este cel întâi născut; pune-ți mâna dreaptă pe capul lui.”
19. Tatăl său n-a vrut, ci a zis: „Știu, fiule, știu; și el va ajunge un popor, și el va fi mare; dar fratele lui cel mai mic va fi mai mare decât el; și sămânța lui va ajunge o ceată de neamuri.”
20. El i-a binecuvântat în ziua aceea și a zis: „Numele tău îl vor întrebuița israeliții când vor binecuvânta, zicând: „Dumnezeu să Se poarte cu tine cum S-a purtat cu Efraim și cu Manase!” Și a pus astfel pe Efraim înaintea lui Manase.
21. Israel a zis lui Iosif: „Iată că în curând am să mor! Dar Dumnezeu va fi cu voi și vă va aduce înapoi în țara părinților voștri.
22. Îți dau mai mult decât fraților tăi, o parte pe care am luat-o din mâna amoriților cu sabia mea și cu arcul meu.”

Faptele apostolilor 3:25,26; 25. *Voi sunteți fiii prorocilor și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui Avraam: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.”*

26. Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărâdelegile sale.”

Geneza 12:3; *Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.*

Miercuri, 22 iunie – Iacov își binecuvântează fiii

4. **Geneza 49:1-28; 1.** Iacov a chemat pe fiii săi și a zis: „Strângeți-vă și vă voi vesti ce vi se va întâmpla în vremurile care vor veni.
2. Strângeți-vă și ascultați, fii ai lui Iacov! Ascultați pe tatăl vostru, Israel!
3. Ruben, tu, întâiul meu născut, puterea mea și pârga tăriei mele, întâiul în vrednicie și întâiul în putere,
4. năvalnic ca apele - tu nu vei mai avea întâietatea! Căci te-ai suit în patul tatălui tău, mi-ai spurcat patul, suindu-te în el.
5. Simeon și Levi sunt frați; săbiile lor sunt niște unelte de silnicie.
6. Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor! Căci, în mânia lor, au ucis oameni, și, în răutatea lor, au tăiat vinele taurilor.
7. Blestemată să fie mânia lor, pentru că a fost prea turbată, și furia lor, căci a fost prea sălbatică! Îi voi împărți în Iacov și-i voi risipi în Israel.
8. Iudo, tu vei primi laudele fraților tăi; mâna ta va apuca de ceafă pe vrăjmașii tăi. Fiii tatălui tău se vor închina până la pământ înaintea ta.
9. Iuda este un pui de leu. Tu te-ai întors de la măcel, fiule! Iuda își pleacă genunchii, se culcă întocmai ca un leu, ca o leoaică: cine-l va scula?
10. Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo, și de El vor asculta popoarele.
11. El își leagă măgarul de viță și, de cel mai bun butuc de viță, mânzul măgăriței lui; își spală haina în vin, și mantaua în sângele strugurilor.
12. Are ochii roșii de vin și dinții albi de lapte.
13. Zabulon va locui pe țărmul mărilor, lângă limanul corăbiilor, și hotarul lui se va întinde înspre Sidon.
14. Isahar este un măgar osos care se culcă în grajduri.
15. Vede că locul unde se odihnește este plăcut și că ținutul lui este măreț; își pleacă umărul sub povară și se supune birului.
16. Dan va judeca pe poporul său, ca una din semințiile lui Israel.
17. Dan va fi un șarpe pe drum, o năpârcă pe cărare, mușcând călcăiele calului, făcând să cadă călărețul pe spate.
18. În ajutorul Tău nădăjduiesc, Doamne!

19. Peste Gad vor da iureș cete înarmate, dar și el va da iureș peste ele și le va urmări.
 20. Așer dă o hrană minunată; el va da bucate alese împăraților.
 21. Neftali este o cerboaică slobodă: rostește cuvinte frumoase.
 22. Iosif este vlăstarul unui pom roditor, vlăstarul unui pom roditor sădit lângă un izvor; ramurile lui se înalță deasupra zidului.
 23. Arcașii l-au ațâțat, au aruncat săgeți și l-au urmărit cu ura lor.
 24. Dar arcul lui a rămas tare, și mâinile lui au fost întărite de mâinile Puternicului lui Iacov: și a ajuns astfel păstorul, stâncă lui Israel.
 25. Aceasta este lucrarea Dumnezeuului tatălui tău, care te va ajuta; aceasta este lucrarea Celui Atotputernic, care te va binecuvânta cu binecuvântările cerurilor de sus, cu binecuvântările apelor de jos, cu binecuvântările fâțelor și ale pântecelui mamei.
 26. Binecuvântările tatălui tău întrec binecuvântările părinților mei și se înalță până în creștetul dealurilor veșnice: ele să vină peste capul lui Iosif, peste creștetul capului domnului fraților săi!
 27. Beniamin este un lup care sfâșie; dimineața mănâncă prada, iar seara împarte prada răpită.”
 28. Aceștia sunt toți cei ce alcătuiesc cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și acestea sunt lucrurile pe care li le-a spus tatăl lor când i-a binecuvântat. I-a binecuvântat pe fiecare cu o binecuvântare deosebită.
5. **Geneza 49:8-12;** 8. Iudo, tu vei primi laudele fraților tăi; mâna ta va apuca de ceafă pe vrăjmașii tăi. Fiii tatălui tău se vor închina până la pământ înaintea ta.
9. Iuda este un pui de leu. Tu te-ai întors de la măcel, fiule! Iuda își pleacă genunchii, se culcă întocmai ca un leu, ca o leoaică: cine-l va scula?
10. Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo, și de El vor asculta popoarele.
11. El își leagă măgarul de viță și, de cel mai bun butuc de viță, mânzul măgăriței lui; își spală haina în vin, și mantaua în sângele strugurilor.
12. Are ochii roșii de vin și dinții albi de lapte.

Joi, 23 iunie – Speranța cu privire la Țara Promisă

6. **Geneza 49:29-50:21;** 29. Apoi le-a dat porunca următoare: „Eu am să fiu adăugat la poporul meu; deci să mă îngropați împreună cu părinții mei, în peștera care este în ogorul hetitului Efron,
30. în peștera din ogorul Macpela, care este față în față cu Mamre, în țara Canaan. Acesta este ogorul pe care l-a cumpărat Avraam de la hetitul Efron, ca moșie de înmormântare.
31. Acolo au îngropat pe Avraam și pe Sara, nevasta lui; acolo au îngropat pe Isaac și pe Rebeca, nevasta lui; și acolo am îngropat eu pe Lea.
32. Ogorul și peștera care se află acolo au fost cumpărate de la fiii lui Het.”
33. Când a isprăvit Iacov de dat porunci fiilor săi, și-a tras picioarele în pat, și-a dat duhul și a fost adăugat la poporul său.

Capitolul 50

1. Iosif s-a aruncat pe fața tatălui său, l-a plâns și l-a sărutat.
2. A poruncit doctorilor, care erau în slujba lui, să îmbălsămeze pe tatăl său; și doctorii au îmbălsămat pe Israel.
3. Patruzeci de zile au trecut astfel și au fost întrebuințate cu îmbălsămarea lui. Și egiptenii l-au plâns șaptezeci de zile.
4. După ce au trecut zilele de jale, Iosif a vorbit oamenilor din casa lui faraon și le-a zis: „Dacă am căpătat trecere înaintea voastră, spuneți, vă rog, lui faraon ce vă spun eu.
5. Tatăl meu m-a pus să jur, zicând: „Iată, în curând eu am să mor! Să mă îngropi în mormântul pe care mi l-am săpat în țara Canaan.” Aș vrea, dar, să mă sui acolo ca să îngrop pe tatăl meu; și după aceea mă voi întoarce.”
6. Faraon a răspuns: „Suie-te și îngroapă pe tatăl tău, după jurământul pe care te-a pus să-l faci.”
7. Iosif s-a suit ca să îngroape pe tatăl său. Împreună cu el s-au suit toți slujitorii lui faraon, bătrânii casei lui, toți bătrânii țării Egiptului,
8. toată casa lui Iosif, frații săi și casa tatălui său; n-au lăsat în ținutul Gosen decât pruncii, oile și boii.

9. Împreună cu Iosif mai erau care și călăreți, așa că alaiul era foarte mare.
10. Când au ajuns la aria lui Atad, care este dincolo de Iordan, au făcut plângere mare și jalnică; și Iosif a ținut în cinstea tatălui său un bocet de șapte zile.
11. Locuitorii țării, canaaniții, au fost martori la bocetul acesta din aria lui Atad și au zis: „Iată un mare bocet printre egipteni!” De aceea s-a dat acestei arii numele Abel-Mițraim; ea este dincolo de Iordan.
12. Astfel au împlinit fiii lui Iacov poruncile tatălui lor.
13. L-au dus în țara Canaan și l-au îngropat în peștera din ogorul Macpela, pe care-l cumpărase Avraam de la hetitul Efron ca moșie de înmormântare și care este față în față cu Mamre.
14. Iosif, după ce a îngropat pe tatăl său, s-a întors în Egipt, împreună cu frații săi și cu toți cei ce se suiseră cu el, ca să îngroape pe tatăl său.
15. Când au văzut frații lui Iosif că tatăl lor a murit, au zis: „Dacă va prinde Iosif ură pe noi și ne va întoarce tot răul pe care i l-am făcut?”
16. Și au trimis să spună lui Iosif: „Tatăl tău a dat porunca aceasta înainte de moarte:
17. „Așa să vorbești lui Iosif: „Oh! iartă nelegiuirea fraților tăi și păcatul lor, căci ți-au făcut rău!” Iartă acum păcatul robilor Dumnezeului tatălui tău!” Iosif a plâns când a auzit cuvintele acestea.
18. Frații lui au venit și s-au aruncat ei înșiși cu fața la pământ înaintea lui și i-au zis: „Suntem robii tăi.”
19. Iosif le-a zis: „Fiți fără teamă; căci sunt eu oare în locul lui Dumnezeu?
20. Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău: dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume, să scape viața unui popor în mare număr.
21. Fiți, dar, fără teamă, căci eu vă voi hrăni, pe voi și pe copiii voștri.” Și i-a mângâiat și le-a îmbărbătat inimile.

Școala de Sabat audio

Responsabil de text: Viorel Tronaru

<http://www.7adventist.com/studiu/>

